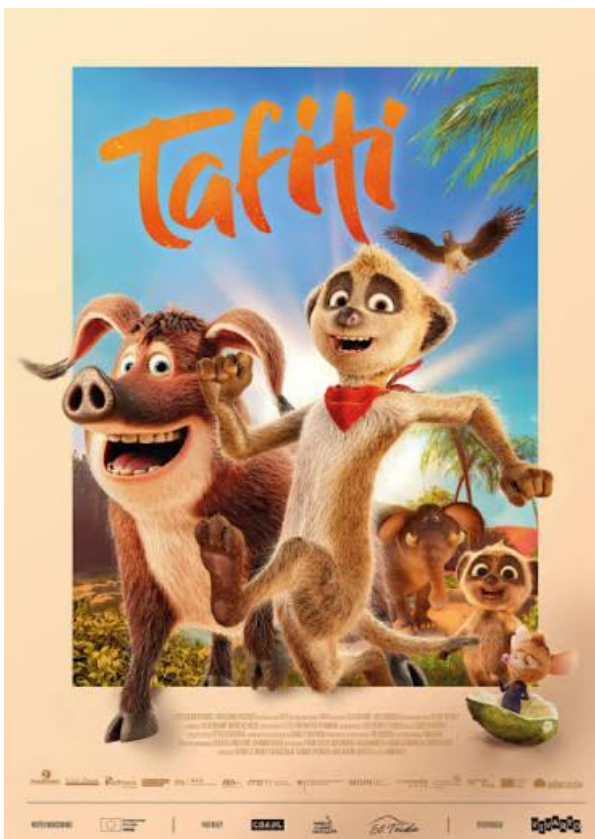

PRZEWODNIK DLA NAUCZYCIELA

O filmie

OPIS FABUŁY

„Tafiti” to pełna humoru animacja przygodowa, której osiǳ nie jest magia, lecz rozwój emocjonalny bohatera. Film pokazuje, jak dzieci uczǳ się oswojać lęk przed nieznanym, odróżniać rzeczywiste zagrożenia od uprzedzeń oraz budować zaufanie do innych. Ważnym motywem jest przełamywanie stereotypów i odkrywanie, że o wartości człowieka świadczą jego czyny, a nie pochodzenie czy wygląd. Bohater dojrzewa dzięki współpracy, odpowiedzialności i wzajemnej pomocy. Film dobrze odpowiada potrzebom edukacji wczesnoszkolnej, choć zawiera kilka scen podwyższonego napięcia (atak szakali, piranii i kobry oraz pozorna śmierć dziadka), które wymagają krótkiego omówienia przez nauczyciela.

REKOMENDACJA ZEF

Lekka i przyjemna opowieść o nawiązywaniu przyjaźni oraz dojrzewaniu do zaufania samemu sobie. Ta niezbyt długa historia porusza również takie tematy jak odwaga, poświęcenie dla najbliższych, strach przed nieznanym i obcym oraz współpraca w obliczu zagrożenia.

Tytułowy bohater, Tafari, to surykatka żyjąca w małym, rodzinnym stadzie. Marzy o wielkim świecie i spotkaniach z innymi zwierzętami, jednak jego pragnienia ogranicza nadopiekuńczy dziadek. Splot różnych wydarzeń sprawia, że Tafari zostaje zmuszony do stawienia czoła wyzwaniom, które przynoszą mu wiele przygód oraz nowe przyjaźnie.

Film uczy dzieci i opiekunów, że świat bywa niebezpieczny i nie na wszystko mamy wpływ. Pokazuje jednak, że dzięki odwadze, własnemu zdaniu i otwartości na nowe relacje jesteśmy w stanie pokonać wiele przeszkód oraz nauczyć się wiele o sobie i innych. Młody widz, śledząc przygody małej surykatki i jej wiernego towarzysza, przekona się, że dla najbliższych jesteśmy w stanie zrobić wszystko – nawet zaryzykować własne życie. Zrozumie też, że przyjaciele to rodzina, którą wybieramy sami, czasem wbrew radom innych, i że bywa ona jedyną rodziną, jaką mamy.

Tafari to pozycja pozbawiona przemocy, a jednocześnie dostarczająca najmłodszym dreszczyku emocji. Dzięki przygodom surykatki i guźca dzieci wraz z opiekunami mogą przypomnieć sobie niezapomniany duet Timona i Pumby z disneyowskiego *Króla Lwa* – klasyki kina nie tylko dla najmłodszych.¹

Dlaczego wybraliśmy ten film?

Film został włączony do programu Filmowych Lekcji Wychowawczych, ponieważ w atrakcyjnej dla dzieci formie podejmuje temat osvajania lęku oraz otwartości na nowe doświadczenia. Wspiera rozwój kompetencji społecznych i emocjonalnych szczególnie ważnych na początku edukacji szkolnej, gdy dzieci uczą się budowania relacji i współpracy. Daje nauczycielowi możliwość rozmowy o stereotypach, odwadze, zaufaniu i odpowiedzialnym podejmowaniu decyzji. Tematy te pozostają spójne z założeniami szkolnych programów wychowawczo-profilaktycznych oraz współczesnymi potrzebami wychowawczymi szkoły.

¹ *Tafari*, „Zespół Edukatorów Filmowych”, 16.01.2026, <https://zef.org.pl/tafiti/> [dostęp: 20.07.2026].

Cele wychowawcze zajęć

Po zajęciach uczeń/uczennica:

- rozpoznaje, że strach nie zawsze jest dobrym doradcą;
- odróżnia rzeczywiste zagrożenia od obaw wynikających z uprzedzeń;
- wyjaśnia, jak buduje się zaufanie poprzez współpracę;
- wskazuje sposoby radzenia sobie z lękiem w nowych sytuacjach;
- dostrzega znaczenie wzajemnej pomocy podczas pokonywania trudności;
- uzasadnia, dlaczego warto poznawać innych przed ich oceną.

Kompetencje rozwijane podczas zajęć

- empatia;
- komunikacja;
- współpraca;
- odpowiedzialność;
- rozwiązywanie konfliktów;
- poczucie sprawczości;
- odporność psychiczna;
- samoświadomość emocjonalna;
- otwartość na różnorodność.

Powiązanie z podstawą programową

- rozwijanie kompetencji emocjonalnych i społecznych;
- rozpoznawanie oraz wyrażanie emocji;
- współpraca i odpowiedzialność za wspólne działania;
- budowanie relacji opartych na szacunku;
- bezpieczne funkcjonowanie w różnych sytuacjach;
- kształtowanie samodzielności i poczucia sprawczości.

Powiązanie z kierunkami polityki oświatowej państwa na rok szkolny 2026/2027

- Dobrostan psychiczny uczniów i uczennic – Film uczy rozpoznawania lęku i konstruktywnych sposobów radzenia sobie z nim.

- Rozwijanie kompetencji społecznych i emocjonalnych – Bohaterowie uczą się współpracy, zaufania i odpowiedzialności za innych.
- Budowanie bezpiecznego środowiska szkolnego – Historia zachęca do otwartości, przeciwdziała wykluczaniu i przełamywaniu stereotypów.

Pytania do rozmowy po seansie

- Czego Tafari bał się najbardziej na początku filmu?
- Co pomogło bohaterowi zaufać Dygaczowi?
- Czy zawsze warto wierzyć temu, co mówią inni o nieznanym osobach?
- Jak możemy pomóc komuś, kto czuje się samotny?
- Kiedy odwaga oznacza działanie mimo strachu?

Dlaczego ten temat jest ważny dla współczesnych uczniów/uczennic?

Dzieci rozpoczynające edukację szkolną codziennie spotykają nowe osoby, sytuacje i wyzwania. Naturalnie towarzyszy im niepewność, a czasem również lęk przed tym, co nieznane. „Tafari” pokazuje, że ostrożność jest potrzebna, ale nie powinna prowadzić do zamykania się na innych ani do oceniania ich na podstawie stereotypów. Dzięki historii głównych bohaterów uczniowie/uczennice mogą rozmawiać o budowaniu zaufania, współpracy oraz odpowiedzialnym podejmowaniu decyzji. Film zachęca do proszenia o pomoc, wspierania innych i odkrywania własnej sprawczości. Jednocześnie pokazuje, że prawdziwa odwaga nie polega na braku strachu, lecz na umiejętności działania pomimo obaw. To czyni go wartościowym narzędziem do realizacji celów wychowawczych w edukacji wczesnoszkolnej.

Powiązanie celów wychowawczych z podstawą programową i kierunkami polityki oświatowej 2026/2027

Film *Tafari*

Temat prelekcji: STRACH NIE MUSI DECYDOWAĆ ZA MNIE. JAK OSWAJAĆ TO, CZEGO JESZCZE NIE ZNAM?

Poniższa tabela pokazuje, w jaki sposób zaproponowane cele wychowawcze wpisują się w założenia podstawy programowej kształcenia ogólnego dla klas I-III oraz kierunki polityki oświatowej państwa na rok szkolny 2026/2027.

Cel wychowawczy	Powiązanie z podstawą programową	Powiązanie z kierunkami polityki oświatowej 2026/2027
Rozwijanie umiejętności oswajania lęku przed nowymi sytuacjami i doświadczeniami.	Rozwój emocjonalny, rozpoznawanie i wyrażanie emocji, radzenie sobie z trudnymi sytuacjami.	Kierunek 6. Profilaktyka uzależnień behawioralnych i przeciwdziałanie przemocy rówieśniczej. Wspieranie zdrowia psychicznego dzieci i młodzieży oraz udzielanie pomocy w kryzysach psychicznych.
Kształtowanie gotowości do poznawania innych bez kierowania się uprzedzeniami i stereotypami.	Budowanie relacji społecznych, szacunek wobec innych, funkcjonowanie w grupie.	Kierunek 2. Szkoła miejscem budowania odporności społecznej – kształtowanie postaw obywatelskich i prospołecznych oraz odpowiedzialności za bezpieczeństwo własne i innych.
Budowanie zaufania poprzez współpracę, wzajemną pomoc i wspólne pokonywanie trudności.	Współpraca w zespole, odpowiedzialność za wspólne działania, wzajemna pomoc.	Kierunek 2. Szkoła miejscem budowania odporności społecznej – kształtowanie postaw prospołecznych oraz odpowiedzialności za bezpieczeństwo własne i innych.
Wzmacnianie odwagi do podejmowania nowych wyzwań mimo odczuwanego strachu.	Rozwijanie samodzielności, wytrwałości i odpowiedzialności za własne działania.	Kierunek 1. Wspieranie przedszkoli i szkół we wdrażaniu zmian wynikających z Reformy26. Kompas Jutra, ukierunkowanych na tworzenie szkoły wymagającej, wspierającej i przyjaznej rozwojowi ucznia.
Rozwijanie umiejętności odróżniania rzeczywistych zagrożeń od obaw wynikających z wyobrażeń.	Kształtowanie odpowiedzialnych zachowań i troski o bezpieczeństwo własne oraz innych.	Kierunek 2. Szkoła miejscem budowania odporności społecznej – odpowiedzialność za bezpieczeństwo własne i innych.
Kształtowanie postawy otwartości wobec osób różniących się od nas doświadczeniami i wyglądem.	Poszanowanie godności drugiego człowieka, empatia, budowanie relacji.	Kierunek 2. Szkoła miejscem budowania odporności społecznej – kształtowanie postaw obywatelskich i prospołecznych.
Budowanie wiary we własne możliwości podczas mierzenia się z nieznanymi wyzwaniami.	Rozwijanie poczucia własnej wartości, samodzielności i motywacji do działania.	Kierunek 1. Wspieranie przedszkoli i szkół we wdrażaniu zmian wynikających z Reformy26. Kompas Jutra, ukierunkowanych na tworzenie szkoły wymagającej, wspierającej i przyjaznej rozwojowi ucznia.